

Sygn. akt VI Gz 226/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie : SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika (...) sp. z o.o. w T.

w przyśpieszonym postępowaniu układowym

w przedmiocie umorzenia przyśpieszonego postępowania układowego

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 27 października 2017 r., sygn. akt V Rp 1/16 (sygn. akt V GRez 3/17)

postanawia:

oddalić zażalenie

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 października 2017 r. Sąd Rejonowy w Toruniu umorzył przyśpieszone postępowanie układowe dłużnika (...) sp. z o.o. w T. na podstawie art. 325 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne. Zdaniem tego Sądu nie została bowiem spełniona wymagana przepisem art. 119 ust. 2 i 3 prawa restrukturyzacyjnego przesłanka „co najmniej dwóch trzecich sumy wierzytelności przysługujących głosującym wierzycielom” wymagana dla uchwały zgromadzenia wierzycieli o przyjęciu układu. Łącznie bowiem za przyjęciem układu winno być oddanych co najmniej 66,66 % ważnych głosów, przy czym nie tylko chodzi o ilość wierzycieli ale i wielkość ich kapitałów i wysokość przysługujących im wierzytelności. Zdaniem Sądu Rejonowego wyniku tego nie udało się uzyskać; dlatego konieczne było aby wierzyciele mający łącznie dwie trzecie sumy wierzytelności przysługujących głosującym wierzycielom głosowali za przyjęciem układu oraz aby wierzyciele z grupy lub z grup, które wypowiedziały się przeciw przyjęciu układu zostali zaspokojeni na podstawie układu w stopniu nie mniej korzystnym niż w przypadku przeprowadzenia postępowania upadłościowego. Zdaniem sądu pierwszej instancji powyższego rozwiązania również nie uzyskano. Dlatego sędzia komisarz postanowieniem stwierdził, że układ nie został przyjęty. W konsekwencji Sąd Rejonowy był zobligowany do umorzenia postępowania (k.1246-1247).

W zażaleniu na powyższe postanowienie dłużnik wniósł o jego uchylenie i tym samym dalsze procedowanie nad złożonymi propozycjami układowymi nie zgadzając się z rozstrzygnięciem o umorzeniu przyśpieszonego postępowania układowego. Po pierwsze zarzucił, iż wskutek braku zaangażowania nadzorcy sądowego jego sprawozdanie, pełne błędów i omyłek tak merytorycznych jak i pisarskich wpłynęło na decyzje podjęte przez wierzycieli; w szczególności spowodowało, że Bank (...) wycofał swój głos za układem czego konsekwencją było nie

przyjęcie układu. Po drugie dłużnik zarzucił, że Bank (...), którego głos stał się decydujący co do nieprzyjęcia układu, w ogóle nie powinien uczestniczyć w procesie głosowania za przyjęciem układu w przyspieszonym postępowaniu układowym, ponieważ uzyskał on pomoc de minimis, która została wypłacona została 18 sierpnia 2016 r. Zgodnie bowiem z art. 107 ust. 1 i 3 prawa restrukturyzacyjnego podmiot taki nie jest wierzycielem, który jest uprawniony do głosowania na zgromadzeniu wierzycieli zgodnie z art. 113 prawa restrukturyzacyjnego (k.2-4 akt sygn. akt V GRez 3/17).

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie dłużnika nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 k.p.c. i art. 209 prawa restrukturyzacyjnego.

Wbrew zarzutom podniesionym przez skarżącego dłużnika Sąd Rejonowy był zobowiązany z mocy art. 325 ust.1 pkt 3 prawa restrukturyzacyjnego z urzędu umorzyć niniejsze postępowanie układowe wobec nie przyjęcia układu.

Podniesione w zażaleniu zarzuty, kwestionujące ustalenie Sądu Rejonowego co do nie uzyskania wymaganej przez przepis art. 119 ust. 2 i 3 prawa restrukturyzacyjnego wielkości 66.66 % większości głosów wierzycieli, są chybione. I tak zupełnie bezprzedmiotowy był zarzut zażalenia dotyczący braku zaangażowania nadzorca sądowego mający zdaniem dłużnika wpływ na nie osiągnięcie wymaganego kworum głosów wierzycieli. Zresztą dłużnik poza gołosłownymi twierdzeniami nie przedłożył żadnych dowodów na powyższe okoliczności.

Również drugi z podniesionych w zażaleniu zarzutów okazał się chybiony. Wbrew dłużnikowi Bank (...) jako wierzyciel był uprawniony do uczestniczenia w zgromadzeniu wierzycieli i głosowania za przyjęcie układu w przyspieszonym postępowaniu układowym. Nie ma racji dłużnik zarzucając, iż (...) nie jest wierzycielem z uwagi na uzyskaną pomoc de minimis, która miała być wypłacona w dniu 18 sierpnia 2016 r. Okoliczność, iż Bank (...) jest wierzycielem dłużnika (...) sp. z o.o. w T. wynika wprost z zatwierdzonego spisu wierzytelności podpisanego m.in. przez dłużnika (k.1073-1079 akt sprawy V GRp 1/16). Stosownie zaś do art. 107 ust. 1 prawa restrukturyzacyjnego na zgromadzeniu wierzycieli prawo głosu mają wierzyciele, których wierzytelności zostały zamieszczone w zatwierdzonym spisie wierzycieli. Z kolei z załączonej do akt sprawy informacji o realizacji gwarancji z dnia 22 sierpnia 2016 r. wynika, że Bank (...) stał się wierzycielem dłużnika (...) sp. z o.o. w T. z uwagi na zrealizowanie na rzecz Banku (...) S.A. w dniu 18 czerwca 2016 r. gwarancji wynikającej z umowy portfelowej linii gwarancyjnej de minimis nr (...) z dnia (...). za zobowiązania (...) sp. z o.o. w T. wynikające z umowy nr (...) kredytu obrotowego w rachunku bieżącym z dnia 24 czerwca 2015 r. (k.1081).

Reasumując, z wyżej wskazanych względów orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

Z.

1) (...)

2) (...)

3) (...)

• (...)

• (...)

3) (...)

T., (...)